

Núm. 91

Any XXIII

NOVEMBRE 2007

Els Lluïsos d'Horta

FESTA MAJOR. SETEMBRE 2007 (foto Llorenç Tabernero)

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia	2
El nostre Consiliari.....	3
La Veu de la Junta.....	4
Notícies.....	5
Una mica de tot.....	9
Entrevista: Germans Concepció, Jordi i Xavier Toboso i Magrans	10
Vida de les seccions	12
Raconet infantil.....	16
Aquest món tan nostre	18

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imsero: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona
Tel. 93 427 73 27
e-mail: info@lluisoshorta.cat
<http://www.lluisoshorta.cat>

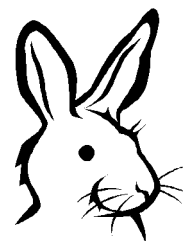
Han col·laborat en aquest número:

Albert Amatllé	Junta directiva
Carmina Lara	Quim Casals
Dora Serra	Laia Garcia
Ferran Homar	Llorenç Taberner
Joan Montanyès (Monty)	Lluís Cuevas
Jordi Sitjà	Manel Gausachs
Josep Huguet	Maria Franquesa
Josep Magrans i Breu	Mateu Terrats, mossén
Josep Maria Miró	Nito Canales
Josep Puigbó	VAI

La gallina

La gallina està pioca.
Ai mare, que es morirà?
No pateixis, està lloca,
per això no vol menjar.
Els ous seran sa fillada.
Deixa-la, nena, covar.
D'aquí un parell de setmanes
un gran miracle veuràs!
Un estol de boles grogues
pertot l'acompanyaran!
La gallina ja cloqueja,
una ària sembla cantar!
Al dessota de les ales
tots els polls s'hi han amagat.

El conill

Té un musell tot tremolós
i un pèl llarg que sembla seda,
clapat, entre blanc i ros,
menja gra o menja herba.
És animal silenciós,
fatalista. Sols procrea.
Menja i menja delitós!
Cria i cria sense treva.

Dora Serra

Predomini de les formes

Observant la realitat que ens envolta hom diria que allò que compta cada vegada més per a molts és l'aparença de les coses. La nostra és una cultura de les formes i, per tant, de la superficialitat. Això es dona en tots els terrenys, també en el terreny religiós. I això fa possible que es mantinguin, en una societat cada vegada més secularitzada, festes, costums i tradicions, valorades pels seus aspectes formals, estètics i sentimentals, però desvinculades del seu origen i contingut cristià, sovint rebutjat o almenys desconegut. Per altra banda, el marc consumista que caracteritza la nostra societat, i la creixent uniformitat que la globalització fomenta ha contribuït encara més no sols a buidar de contingut, sinó a emascarar fins i tot els aspectes més tradicionals d'aquestes festes i costums.

El cristianisme, en la seva versió original, no és una qüestió de formes sinó de contingut. Un contingut profundament innovador, renovador de la vida de les persones i de les relacions entre les persones. I per això és contrari a qualsevol preten-

sió d'acomodament, de codificació, de possessió definitiva. El perill més insidiós que tenim els cristians és acostumar-nos a ser cristians, és pensar que això és el més normal del món, és caure en la rutina i en la repetició, és tenir com a referència el que s'ha fet sempre, és buidar de contingut el missatge de l'evangeli i substituir-lo per costums, hàbits, tradicions. És, en definitiva, viure instal·lats, mantenint, això sí, les formes externes dels ritus, les festes i les celebracions. És com viure el present amb la mirada posada en el passat que cal conservar al preu que sigui.

Per això la realitat que vivim en les nostres societats secularitzades, sense deixar-nos enganyar per la pervivència d'algunes manifestacions religioses, i sense caure en les típiques lamentacions per la pèrdua de poder, de prestigi, d'influència de la institució eclesiàstica, i en l'enyorança de temples plens de fidels i d'una massiva pràctica sacramental, podria constituir l'oportunitat per una veritable renovació, per un redescobriment de la nostra genuïna identitat i de la nostra vocació i de la nostra missió.

Mateu Terrats i Oliver

De notaris
i escrivans,
passa-te'n avui si
no pots abans
(extret del llibre
de Víctor Català
Quincalla)

can paulet

fruites i queviures

C/. Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

La Junta informa

Ja hem tornat a començar un nou curs i enguany hem estrenat noves activitats que han tingut força èxit.

Ens omple d'orgull veure la quantitat de persones voluntàries que fan possible que tots nosaltres puguem gaudir dels Lluïsos, de les seves instal·lacions i de les activitats que s'hi duen a terme.

Ara, aquests primers dies de novembre, estem vivint la IV Setmana del Cinema Espiritual. La nostra sala d'espectacles s'omple de joves al matí i de persones més adultes al vespre, vingudes de tot Barcelona.

Durant aquesta setmana es passen pel·lícules obertes a totes aquelles vivències o creences que ens fan créixer com a persones i creiem que aquests és l'esperit que ha de tenir la nostra Entitat: un lloc d'acolliment, on tots hi tinguem un trosset nostre i en el qual puguem donar el millor de nosaltres mateixos.

Un llibre cultural

El passat 3 de novembre de 2007, la Federació d'Ateneus de Catalunya (FAC) va presentar el Llibre Visual de l'Associacionisme Cultural. És un llibre d'imatges que recull 120 fotografies que reflecteixen la vida de les Entitats de Catalunya.

Els Lluïsos som membres de la Federació, i per això apareixen fotografies de casa nostra, de les nostres activitats.

La FAC ens ha fet donació d'un exemplar d'aquest llibre que l'hem deixat a secretaria a dis-

posició de tots els socis que el vulguin consultar i properament es posarà a la venda. Ja us n'informarem.

Premi Horta - Guinardó

Una vegada més, el premi Horta-Guinardó ha estat concedit a un soci de la nostra Casa:

Manel Gausachs i Marí

L'enhorabona!

En Manel és un puntal d'aquest butlletí. Apart, és l'home amb qui es pot comptar sempre per fer correccions de català: ortografia, sintaxis, estilística... tot allò que faci referència amb les lletres. És un treballador incansable i un amic fidel que mai té un no per a ningú. No el veiem gaire però hi és al darrere de totes les manifestacions públiques.

Estem molt contents que se l'hagi guardonat amb aquest premi que, per als hortencs, és com guanyar un premi Nobel.

Felicitats!

La Junta Directiva

Al babau de bona mena, tot li pengen a l'esquena
(extret del llibre de Víctor Català *Quincalla*)

La Caseta de l'Alba
Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Més restes de la vil·la romana de can Cortada

Va ser el mes de juliol de l'any 1987, quan s'estava construint la carretera o via que uneix el túnel de la Rovira amb la Ronda de Dant, la que coneixem pel nom de l'avinguda de l'Estatut, que es va descobrir el jaciment de restes de l'anomenada vil·la romana de can Cortada.

En vam donar informació en els nostres butlletins números 13 (setembre de 1987), 15 (desembre de 1987) i 16 (març de 1988).

Aquelles restes foren estudiades, catalogades i després colgades sota un jardí. Aviat fou destrossat el jardinet perquè, als vespres s'hi instal·laven grans camions que ho arrasaren tot. Ha estat jardí altra vegada quan hi han plantat arbres, cosa que no volien els arqueòlegs, però el capteniment humà és com és, ja ho sabem: si no hi ha guàrdies ni mul·tes, no es fa cas dels ad·vertiments.

Ara, quan han començat a endreçar la part alta del carrer Salses (ja era hora!), en remenar les terres, han trobat més restes d'aquella gran casa romana en la qual hi devien haver dependències per a una colla de treballadors, potser magatzems per guardar-hi les collites o encabir-hi el bestiar. S'han trobat tres sitges, paviments, trossos de ceràmica, unes aigüeres, un enterrament fet de teules i, segons la crònica que signa la periodista Maria Favà, unes restes humanes.

Tot això anirà a parar al museu d'arqueologia de la ciutat i el carrer Salses quedarà enllestit per a poder ser trepitjat pels cotxes. Així ho suposo, malgrat que l'Associació de Veïns d'Horta lluita perquè no quedin en l'oblit aquestes petites mostres del nostre passat. Sé per fonts directes que quan es van construir els pisos del carrer Rembrandt, molt abans del 1987, que allí sí que hi havia material interessant. Però era l'època Porcioles i els arqueòlegs no tenien veu ni vot. Tot ha desaparegut.

No sé com ni on acabaran aquestes quatre pedres antigues que avui he anat a re·tratar.

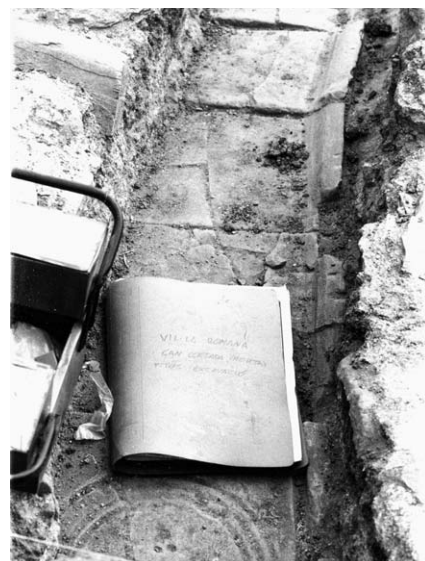
Dora Serra

Any 1987.
Excavacions a l'avinguda de L'Estatut.

Any 2007. Excavacions al C. Salses.

Any 2007. Excavacions al C. Salses.

Pregó de la Festa Major d'Horta 2007 (fragment)

Estimats conciutadans d'Horta, Avui és per a mi un gran dia [...] I per què? Doncs perquè des que en Pere Solé em va proposar ser pregoner, que no dormo. [...] Aquesta responsabilitat [...] m'ha fet sentir orgullós de ser fill d'aquesta terra, que ja els meus pares, oncles, avis, besavis van habitar [...] En definitiva, que sóc d'Horta i els meus quatre fills viuen i van a l'escola a Horta. [...] M'agrada l'olor d'Horta, les seves places, el turó de la Peira, el Laberint amb el seu jardí, que és un dels més antics de Barcelona... M'agrada la plaça Eivissa, i el carrer Horta, amb el seu campanar... la plaça Bacardí, la de Santes Creus, antigament plaça Major. Recordo vagament els cinemes que tenia Horta... [...]

D'on tinc molts records, és del Centre Parroquial, on Josep Montanyès, el meu pare, va fundar, abans que naixés jo, el Grup d'Estudis Teatral d'Horta... que després va tenir gran incidència en els circuits teatrals tant catalans com espanyols... i on tinc els meus primers records d'infantesa lligats als assajos de les obres que els meus pares feien.

Horta ha estat terra d'il·lustres personatges de la cultura, amb tres centres culturals, els Lluïsos, el Foment i l'Ateneu, símbols d'una manera de viure d'un poble que sempre ha acollit els nous amb els braços oberts. [...]

Segons els antropòlegs, la Festa Major renova anualment el ritual de celebrar junts una festa que té un significat comunitari de cohesió social de la qual probablement només en queda la simbologia.

Estar a peu de carrer és el que feien els nostres besavis, avis, pares i alguns de nosaltres quan encara érem petits. Gaudim, doncs, tots car és la Festa Major, el moment de convivència. Tots hi estem convidats sense exclusions! Donem pas a la rauxa, sense deixar gaire lluny el seny i la reflexió! Seguim els gegants i vegem-hi el que són: homes i dones de tot el món que conviuen amb nosaltres.

Visca la Festa Major!

Joan Montanyès i Martínez (Monty)

L'esbart balla a l'Avinguda de l'Estatut.

Exposició de pintures als Lluïsos.

Sardanes a la plaça Eivissa.

Scalextric VII ral·li Horta - Guinardó: lliurament de premis. (fotos Dora Serra)

VISITA A TÀRREGA

El dia 8 de setembre Els Lluïsos van visitar Tàrrega convidats per l'Ateneu de Tàrrega en un intercanvi d'entitats. Hem de dir que va ser un dia complet. Només arribar ja ens esperaven el president, senyor Ramon Baldrich i la directora de la coral senyora Carme Mateu.

La Maria acompanyada de Ramon Baldrich i Carme Mateu (foto Jordi Sitjà).

Després d'acompanyar-nos a fer una visita per Tàrrega, on per cert s'hi feia la Fira de teatre al carrer, ens van convidar a dinar en un bon restaurant.

A la tarda ens van portar a la sala de teatre de la seva entitat a veure una representació de titelles.

Els carrers d'aquest poble bullien de gent arribada de tot Europa i cada dos per tres et trobaves amb espectacles de tota mena.

Moltes gràcies per la vostra acollida i heu de saber que quan vulgueu venir a casa nostra seureu ben rebuts.

Jordi Sitjà i Maria Franquesa

Dues exposicions fotogràfiques

Dora Serra i Jaume Caminal, dos veterans membres de la secció fotogràfica dels Lluïsos d'Horta, són excel·lents fotògrafs, com és ben sabut, cosa que ens demostren de tant en tant amb magnífiques exposicions dels seus darrers treballs.

En Jaume, del dia 8 al dia 17 de setembre d'aquest any 2007, va presentar una nova mostra de les seves fotografies "recuperades", com si diguéssim "reconstruïdes", algunes for-

ça antigues, d'altres no tant, de la barriada d'Horta.

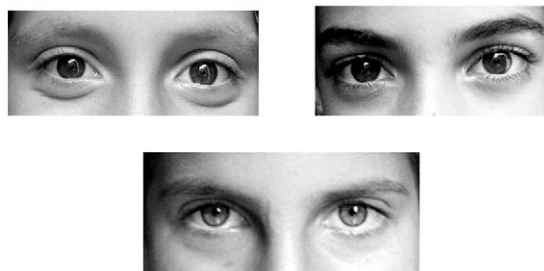
Aquí tenim una foto Pere Caminal feta el dia de la inauguració.

I la Dora, del 25 de setembre al 15 d'octubre també de 2007, oferí —a la sala Ignasi Vallhonestà del Centre Cívic Matas i Ramis— una mostra "complementària" de les que havia presentat a la Parròquia, el desembre de l'any passat, i a sala Fòrum del Centre Parroquial, el gener d'enguany, totes sota el títol de: "Mirades".

Es tracta de fotografies de parelles hortencques (home i dona) ben consolidades, "mirant-se amb carinyo i amor", com va escriure Pere Solé i Sans a la pàgina 12 del passat número d'aquest Butlletí.

Estem segurs que aquestes brillants exposicions de la Dora i d'en Jaume no seran pas les últimes per a gaudi dels nostres ulls; sobretot, dels que tenim edat suficient per a reconèixer els llocs hortencs i les persones també hortencques plasmats en bones fotografies en blanc i negre de 18 x 24 centímetres.

Manel Gausachs i Mari

IV Setmana de Cinema Espiritual

Després de quatre anys, aquest esdeveniment ja clàssic ha aconseguit fidelitzar un públic ampli (amb molta gent provenint d'altres barris) i atreure'n de nou.

Des d'aquí felicitem Peio Sánchez, gran inspirador d'aquest projecte, que, lluny de caure en la rutina, cada cop creix més. En aquesta ocasió, s'ha incorporat el Certamen de Curts amb Fons, per tal de promoure el cinema de valors de realitzadors novells. Per la seva banda, la secció adreçada a les escoles es podria perfectament anomenar el Mes de Cinema Espiritual i, només llegint aquest títol, ja se'n pot entendre la importància sense haver d'afegir res més.

També s'ha volgut parar una especial atenció a l'ecumenisme i el diàleg interreligiós. Aquesta és una temàtica molt important en aquests moments, en la qual convé incidir. Pel·lícules com *Mil años de oración* o *Bab'Aziz* van en aquesta direcció. Al seu torn, obres com *Disparando a perros* o *Sin destino* sacsegen les consciències alhora que practiquen la memòria històrica. Va entusiasmar *Copying Beethoven*, amb la seva reflexió sobre el misteri de la bellesa, i cal esmentar, molt especialment —encara que es projectés en un horari intempestiu—, 4 de julio: *La mantanza de San Patricio*, que mostra una forma extremadament compromesa de viure el cristianisme, en les antípodes (hauria de ser així?) dels posicionaments més oficialistes.

Donem les gràcies als diferents presentadors per la seva dedicació. Tanmateix, en aquest punt voldria fer una reflexió estrictament personal (tot i que també reflecteix les impressions que molts espectadors m'han fet arribar). El lema d'aquest any ha estat "Déu en el cinema", i Peio ens ha explicat, molt assenyadament, que, sovint, les millors pel·lícules sobre Déu no són aquelles en què el director subratlla massa el sentit cristià i es nota molt que pretén fer "ca-

tequesi", sinó aquelles altres que, potser sense anomenar Déu d'una manera explícita, obren una porta a la lectura transcendent, per a qui la vulgui travessar. Crec que aquesta reflexió també és vàlida a l'hora de comentar les pel·lícules. De vegades, un afany excessiu per trobar claus religioses rere cada imatge, condueix a interpretacions que el públic percep com a massa forçades, cosa que acaba perjudicant el missatge que es vol transmetre. I, com que els més temptats de caure en aquest parany acostumen a ser els més entesos en Teologia, de vegades també passa que ens parlen de Déu amb tanta autoritat, que sembla que acabin de parlar amb Ell per telèfon.

No sé si aquest estil —que per ara no és la regla però sí un símptoma que de tant en tant treu el cap— és el més adient. No és casualitat, crec, que la xerrada més engrescadora —com ho prova que ningú no abandonés la sala, i que més espectadors volguessin intervenir i expressar la seva opinió— fos la de la periodista Esther Romero, que, amb un llenguatge proper i senzill, a l'alçada dels ulls i el cor de les persones, ens va desgranar les diferents claus de la pel·lícula, entre les quals, naturalment, les espirituals. Penso que aquesta forma de comunicació —que prossegueix la línia de l'enyorat Porter Moix— és en la que cal seguir aprofundint, per tal que tothom pugui treure el màxim profit d'aquesta meravellosa iniciativa.

Quim Casals Campmany

Ha mort Montserrat Rodríguez, Jordina Nadal

La Montserrat i el seu marit, l'Andreu Serra, van ser els impulsors de la revista *Hortavui* que durant molts anys va recollir i publicar les notícies del nostre barri, mancat d'altres mitjans de comunicació. L'Andreu, abans de morir, va escriure l'article de comiat de la revista. Horta tenia ja altres camins per expressar-se. La Montserrat ha continuat escrivint poesia i la Mort l'ha atrapada poc abans de sortir a la llum el seu últim llibre. Seran les seves filles les que presentaran l'obra pòstuma. De segur que l'esperit de la Montserrat hi serà present.

Descansa en pau, estimada amiga. Els hortencs plorem la teva pèrdua. — **Dora Serra**

UNA MICA DE TOT

Unes quantes frases que comencen amb C

Cada gota de pluja fa el seu fang
Cada ovella amb sa parella
Cadascú parla de la fira segons li va

Cadascú tira aigua al seu molí
Cara pigada, cara estimada; si passa de tres ja no val res
Casa de moltes noies, tot se'n va en bodes
Casa que governa la muller no sol anar bé
Cavall donat, no li miris el dentat
Com més alt més animal
Com més por el ca més lladra
Companyia només amb la dona i a estones
Content jo, content tothom
Contra gust no hi ha disputes
Contra la força no hi ha resistència
Contra peresa, diligència
Convé gastar sempre a temps
Cor de ruc i cor de dona poca de bona

Saviesa Popular

Unes quantes dites inventades per Víctor Català

El gat miola, el poll piula i el parent que em deu diners, quan els hi demano, xiula.

A qui s'avesa a mentir, de mentir no es pot desdir

De notaris i escrivans, passa-te'n avui si no pots abans

Qui molt projecta i res no fa, si res no era, res no serà

Qui viu a peu pla no cau per l'escala

Qui troba la dona malcarada en cerca una altra a la cantonada

Al babau de bona mena, tot li pengen a l'esquena

Compte amb la xica espurna, mestre Falgueres, que ella és la gran marassa de les fogueres

Desenganya't, Joan Feliu, mai no podràs aconseguir que visquin plegats gebre i caliu: o el caliu enaigua el gebre, o el gebre apaga el caliu.

Ceba, arengada i cuixa d'oca, les tasta el nas abans que la boca

Qui menja cols, Cabirol, és molt just que pugi a cols.

Dels afalacs i manyagues, les bones són les de franc; les dolentes, les que pagues.

No diu per anar amb mosses el qui ha d'anar amb corses

(Extret del llibre de Víctor Català Quincalla)

Uns quants refranys que comencen amb Qui

Qui a dos amos vol servir a un o altre ha de fallir

Qui a gran dia es lleva tot lo dia troba

Qui a guineus vol enganyar molt de matí s'ha de llevar

Qui a la cara una dona no mira molt l'agravia

Qui a poc està avesat a poc s'acontenta

Qui a primeres guanya, a darreres s'escanya

Qui a trenta anys no té seny i a quaranta no té cabal, a cinquanta és a l'hospital.

Més Saviesa Popular

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-ropa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Germans Concepció, Jordi i Xavier Toboso i Magrans

Tenen número correlatiu en la llista de socis: 74, 75 i 76. Els farem l'entrevista als tres alhora, amb el seu permís.

La Concepció va néixer el 30/6/1951; en Jordi va arribar l'any següent: el 31/8/1952; i en Xavier no va voler ser menys i naixia el 25/9/1953. Aquí es va acabar la prole d'en Jordi Toboso i la Maria Magrans.

Els tres germans van anar creixent i omplint de rialles la casa del carrer del Vent, on van néixer amb l'ajuda de la llevadora (així s'anomenava en aquells anys), la senyora Isabel Ciurana, coneguda pel cognom del marit: Cortés.

Jordi: Tots tres anem a la mateixa escola: Escoles Homar.

Xavier: Comencem a l'edat de 5/6 anys fins a acabar el batxillerat, passant exàmens a diferents instituts.

Jordi: Com que anàvem per lliure, cada any canviàvem d'institut: Milà i Fontanals, Menéndez i Pelayo, Jaume Balmes, i encara d'altres!

Dora: Què estudiàveu?

Xavier: Els dos nois fem preuniversitari a la SAFA d'Horta i la Concepció, com que no necessitava fer el PREU, va fer Magisteri a l'Escola Normal del carrer Melcior de Palau.

Jordi: Jo vaig estudiar Econòmiques a la Universitat de Barcelona, a la Diagonal, i m'ha

servit per dedicar-me a la feina que encara tinc: Especialitat d'Empreses.

Dora: Quina mena d'especialitat és aquesta?

Jordi: Gestionar la part econòmica de les Empreses.

Dora: Quina responsabilitat, la teva! I en Xavier també es baralla amb els números?

Xavier: Jo, res de números. Jo vaig estudiar Medicina a l'Hospital de Sant Pau. Sóc digestòleg.

Dora: Vaja! Una altra cosa complicada! Deus examinar estómacs, ben segur. Un espia de la dietètica! Molt bé. Ja hem fet un currículum dels tres germans. No en tinc prou. Voldria que m'expliquéssiu algunes vivències, anècdotes de quan éreu uns tendres infants, perquè, a part d'anar a escola i estudiar, de-víeu esbargir-vos pel carrer o per...

Jordi: Sí, ho endevines. Ens esbargíem als Lluïsos, que era la nostra segona casa. Sempre estàvem al Centre; no necessitàvem baixar a Barcelona. Anàvem a totes les sessions de cinema els diumenges a la tarda. Els dissabtes, a la sala del ping-pong a entrenar o a jugar allí on toqués, perquè formàvem part de l'equip del C.P.H.

Xavier: Aquesta faceta de la nostra vida la devem al pare, que era un gran i assidu jugador.

Dora: Recordeu el nom dels companys amb els quals formàveu equip?

Xavier: El primer equip el formaven l'Enric Joan, l'Ernest Costa, en Jaume Fàbregas i en Pere Caminal.

Jordi: Al grup infantil hi havia en Benito Moreno, en Josep Magrans i en Jordi Miró. Avui dia formen un tercet destacat en el món del Tennis taula.

Dora: Veig que tireu més cap al món de l'esport que no pas a l'artístic. És que no prenieu part en les comèdies, com el vostre pare? En Jordi era un bon actor i per tots és recordat per les seves actuacions a La Passió en el paper del Centurió.

Jordi: No hem sortit artistes, nosaltres. Fèiem de comparses a La Passió i als Pastorets i poca cosa més. Ah sí, també havíem actuat a les teves ordres fent de nans de la Blancaneus.

Xavier: Quan el director era l'Armand Calafell ens donava feina de tècnics de so, era la me-

va feina, o com a tramaioia, la feina d'en Jordi.

Jordi: Han fet més comèdia les nostres filles. Quan es va formar el grup d'Antics Actors van fer una colla d'actuacions. Mira-les en aquesta foto al costat d'en Pere Solé i Sans, en el número de La Verbena de la Paloma: la morena i la rossa.

Dora: Sé que heu donat molt del vostre temps lliure al servei de l'Esplai.

Xavier: Tant en Jordi com jo vam començar a fer de monitors d'esplai a l'edat de 19 anys, a l'Esplai de Sant Antoni de Pàdua. Allí vam conèixer les que anys més tard serien les nostres mullers, que també feien de monitores. Jo em caso amb la Fina Gregori i ja tenim tres fills: Marta, Carles i Maria.

Jordi: Jo em caso amb la Míriam Rossell i també tenim tres fills: Elisenda, Albert i Roser.

Dora: I la Concepció, què fa?

Jordi: També és monitora en un altre Esplai, el de la parròquia de Sant Francesc Xavier i també troba allà la seva mitja taronja: en Fulgenci Blanco. Tenen dos nens: en Guillem i l'Adrià.

Dora: Tota aquesta colla de jovent, on són?

Xavier: No t'estranyi de no trobar-los pel Centre. El fet que els pares dediquessin les seves hores de lleure en diferents parròquies del barri ha marcat la nostra vida. Hem tirat cap a altres punts.

Jordi: En defensa pròpia hem de dir que vam viure la nostra joventut en el moment que hi havia canvis dràstics als Lluïsos i no ens hi vam involucrar. Anàvem al cinema perquè l'oncle Jaume n'era el màxim responsable i sempre li hem fet costat. Recordem molt la feina que havia fet en Josep Forn, un pal de paller de la Casa. Els puntals principals del cinema en sembla que han estat l'oncle Jaume Caminal, en Josep Forn i en Ricard Terrades. Són el tercet que aguanten aquesta secció.

Jordi: Avui dia hi ha tantes ofertes a l'abast del jovent i dels que ja no són joves, que la gent es dispersa més. Això no obstant, els

Lluïsos continua essent un punt de referència, en som socis i ens interessa la seva vida i les seves actuacions.

Xavier: El fet d'haver viscut la nostra infantesa al Centre ens ha configurat una manera de ser i de fer que l'experiència ha demostrat ser positiva. Vam reforçar els valors humans de companyonia, esforç personal, constància, acceptació humil de les pròpies limitacions i tolerància, molt necessària en el món on estem submergits.

Jordi: Tot allò que s'aprèn i es viu de petits, no s'esborra mai; ens marca per tota la vida.

Xavier: Si tornéssim a néixer tornariem a passar pel Centre Parroquial.

Dora: Quin final més apoteòsic. Mereix un aplaudiment i que baixi el teló.

Dora Serra

**Compren loteria de Nadal
dels Lluïsos**

51277

Preu de la participació: 2,50 €

**Venda: a secretaria, al bar
i a establiments del barri.**

EXCURSIONISME

Viatge al Pirineu aragonès

Del 17 al 24 de setembre del 2007

Un resum detallat d'aquest viatge el podreu tenir a través d'en Lluís Cuevas, el periodista oficial d'aquestes sortides extres que cada any fem els excursionistes d'autocar dels Lluisos. Jo (la Dora Serra) només faré una repassada impressionista.

Els organitzadors, Carme Oliva i Josep Puigbó tenen el costum de sorprendre'ns en cada viatge per la bona organització que porten, per les coses inesperades que ens preparen, per les sorpreses que tots agraiem. Gràcies. Són dos viatges a l'any que esperem amb candeletes. Moltes gràcies.

Visitar els Pirineus és pujar una mica cap al cel. Això hem fet anant per aquestes comarques que en Lluís ens detalla:

La Jacetània: el centre administratiu d'aquesta comarca és Jaca. La Jacetània és un dels bressols del regne d'Aragó i avui dia una de les àrees turístiques més importants per les valls pirinenques de Canfranc, Serrablo, Echo, Ansó o el Canal de Berdun.

Alt Gállego: abraça dos espais ben diferenciats: la vall del Serrablo, plena d'art romànic, i la vall del Tena, regada pel riu Gállego. Els nuclis principals són Sabiñánigo i Sallent de Gállego.

Sabiñánigo (foto Jordi Sitjà)

Sallent de Gállego (foto Josep Huguet)

El Sobrarbe: Parc Nacional d'Ordesa, el Mont Perdut, els rius Cinca i Ara i les poblacions de Boltaña, Broto, Torla, Bielsa i la seva capital Ainsa. Va ser embrió del regne d'Aragó i punt d'inici de la reconquesta peninsular.

Tren d'Artouste (foto Josep Puigbó)

Artouste, vall d'Ossau al Pirineu Francès: el tren per transportar persones i material durant la construcció de l'estany d'Artouste, avui és el més turístic d'Europa i el que s'enfila més amunt en les muntanyes: fins als 200 metres. Contemplem el Pic du Midi (2885 m) i el de Sagette (2031 m).

Com a bons barcelonins, hem repetit el QUEMACU seixanta-tres vegades. Hem fet mil i una fotografies. Us en mostrem algunes. I estem preparant un Power Point que pensem projectar abans de Nadal. Ja us ho farem saber.

Un viatge curt però intens que ens ha fet feliços.

Dora Serra / Lluís Cuevas

L'hotel a Panticosa (foto Albert Amatllé)

Comarca Sobrarbe (foto Josep Puigbó)

Pujant al llac Artouste (foto Dora Serra)

Secció de Tennis de Taula

El passat mes d'octubre vam començar una nova temporada amb tres equips federats, que representaran el Centre Parroquial d'Horta. Un a Veterans de primera territorial que, de moment, és al mig de la classificació, un altre a Veterans segona que està situat de la meitat cap a baix, i l'equip de Divisió d'Honor Catalana que està lluitant pels primers llocs.

També hem començat l'escola per a nens amb 6 assistents els dilluns a la tarda, i esperem que de mica en mica vagin venint més.

El mes de desembre també, s'organitzarà un Torneig de Nadal obert a tothom.

Si no ens trobeu a la sala, ens podeu trobar a l'adreça electrònica tennistaula@lluissoshorta.cat on podeu consultar-nos qualsevol cosa.

Josep Maria Miró

Vocal de Tennis Taula

**C.P. Horta-TT: Josep Magrans,
Benet Moreno, Genís Morata**

Vols Jugar a Tennis de Taula??

**Vine a
l'escola dels Lluisos d'Horta**

Dilluns i dijous de 17,30 H a 19 H

Telèfon 646 314 448

tennistaula@lluissoshorta.cat

VIDA DE LES SECCIONS

Els casals de la VAI

Hola, sóc la Laia Garcia i sóc sòcia dels Lluïsos Horta des de ben petita. Aquest estiu he tingut la opció de fer de monitora dels casals d'estiu que s'han fet, tant al juliol com al setembre. Crec que tots els nens i nenes que han passat per aquests casals s'ho han passat molt bé i han tingut l'oportunitat de fer coses interessants com és el fet de fer petites obres de teatre (adequades a la seva edat, i normalment fetes per ells) en un escenari de veritat, amb llum i so, i amb el que per a ells era més emocionant: ensenyar la feina feta (vestuari, decorats i l'obra en si) a pares, mares, avis i àvies que venien a buscar-los.

Veure la seva il·lusió en els ulls per mostrar aquestes petites coses que havíem fet al llarg de la setmana és una cosa que ens reconfortava a tots els monitors que tiraven endavant aquests casals. Esperem que l'any que ve s'apuntin molts més nens i nenes per així aconseguir fer més coses i gaudir encara més que aquest any.

Laia Garcia Solé

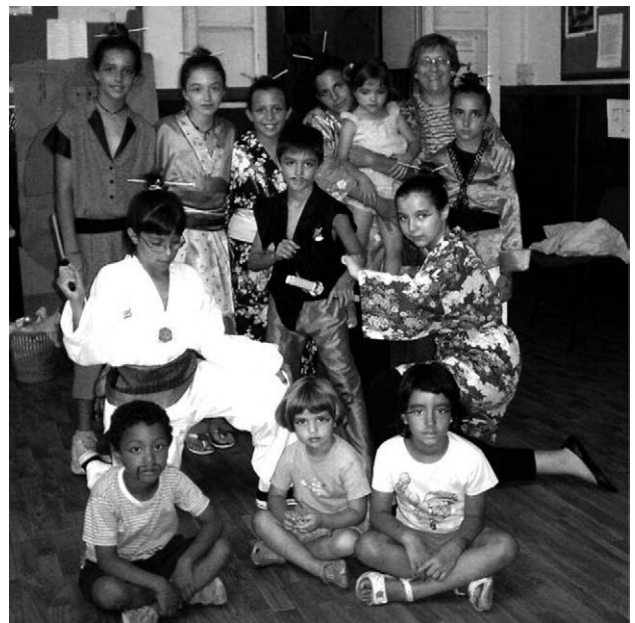
Julià Asin, Rebeca Ribas, Laia Garcia i Víctor Casanovas

Casals setembre. Els més petits actuen

Casals setembre. Els més grans

Casals d'estiu. Preparats per a actuar!

Flors Dante

FD

 FLORISTES DE CATALUNYA

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. i Fax 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: florsdante@florsdante.com

 FLORISTAS POR TODO EL MUNDO INTERFLORA®

A qui s'avesa a mentir,
de mentir no es pot desdir
(extret del llibre
de Víctor Català *Quincalla*)

Bicicletada VAI

El passat 28 d'octubre la VAI va fer la segona bicicletada familiar. Aquest cop vam decidir anar a conèixer els Aiguamolls del Llobregat. En total vàrem fer 14 quilòmetres passejant entre la natura i la fauna de la zona. El que més ens va agradar va ser la visió dels avions —els teníem a tocar— i ens va impressionar molt veure'ls aterrar i enlairar-se. A mitja pedalada ens vam poder remullar els peus a la platja i jugar amb la sorra.

Com podeu apreciar, va ser una sortida molt complerta. Us esperem a la propera.

Cap de setmana al Pedraforca

Un cop més hem anat d'excursió. Aquesta vegada hem estat a prop del Pedraforca. Dissabte a la tarda vàrem anar al parc d'aventures Palomera. Allí ens enfilàrem als arbres i des d'aquelles altures seguírem un recorregut tot ple de proves i obstacles: tirolines, escales de corda penjades, xarxes, etc. Va ser molt emocionant i divertit. Tant grans com petits "desfruitàrem" molt. Llàstima que es va posar a ploure i vàrem haver de deixar el recorregut a mitges.

Vàrem instal·lar-nos en una casa de colònies des de la qual es veia tot el magnífic panorama del Pedraforca.

Diumenge iniciàrem la pujada a la muntanya del Pedraforca. Segons l'edat dels nostres petits o joves caminants, férem un tros del camí que porta al cim. El cim ja el fa-

rem d'aquí uns quants anys, quant tot aquest futur jovent sigui una mica més gran.

Resumint: compartírem un cap de setmana molt agradable i ara... fins a la propera que volem anar a Núria a trepitjar neu, el 23 i 24 de febrer del 2008.

Equip de la VAI

Preparats per pujar amb la tirolina

AGORA
ESCOLA D'ART
FUNDADA L'ANY 1970
CANIGÓ, 57 - 08031 BCN
TEL. 934 283 371 - 660 060 375
(NITS)

**MATRÍCULA
OBERTA**

**CLASSES PER A NENS I ADULTS.
PREPAREM PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA U.B.
PINTURA. ESCULTURA. VITRALLS. RETAULE...
DIBUIX DEL NATURAL AMB MODEL VIU.**

Carta a la butxaca

Nota: Aquest és el 9è article. Per una errada meva d'emmagatzematge dels articles, vaig tornar a donar el mateix a la revista anterior.

Introduïm material trucat. No ho he fet fins ara, ja que primer has d'acostumar el teu públic a veure que el material que fas servir es pot examinar i no s'hi troba res estrany. Així, quan fas un joc amb algun material preparat, no hi ha d'haver ningú que et demani d'examinar-lo.

Una cosa que has de tenir present és que sempre que treguis algun material sense preparació, no has de fer servir les expressions: aquesta baralla/corda/moneda... normal; car, amb aquesta expressió, predisposes a pensar que a vegades tens cartes, monedes... que no són normals; per altra banda, quan donis una cosa a algú per a que l'examini, no usis mai l'expressió: "examina això", més aviat fes servir: "mira l'any d'aquesta moneda", o "digues-me si hi ha algú dins d'aquest got".

CARTA A LA BUTXACA (9)

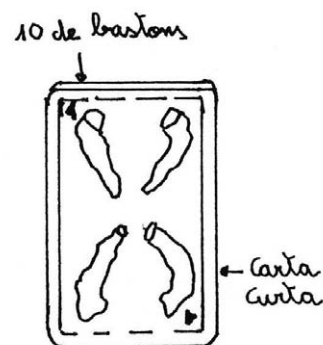
Efecte: Una carta ensenyada de la baralla desapareix de la baralla per aparèixer en un altre lloc.

Secret: Una figura que suposarem el 10 de bastons, s'enganxa darrere d'una altra carta per la seva part inferior (figs. 1 i 2); a la carta de davant se li talla menys d'un mil·límetre per fer-la més curta sense que es noti.

Fig. 1

Fig. 2

Mètode: Dirigeix-te als espectadors i, agafant les cartes amb la mà esquerra pel cantó curt inferior, col·loca el polze de la mà dreta en el cantó superior de les mateixes. D'aquesta manera i fent lliscar les cartes, ensenya les cartes i digues que et pararàs en una qualsevol. En arribar a la carta 10 de bastons dius: "aquesta mateixa, recorda-la".

Fas uns passis i tot seguit vas dipositant cartes damunt la taula i veuran que ha desaparegut. Tu la treus triomfalment de la butxaca o del lloc on l'hagis posat abans (el duplicat és clar).

Ferran Homar

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

El gat miola,
el poll piula
i el parent que em
deu diners, quan
els hi demano,
xiula.
(extret del llibre
de Víctor Català
Quincalla)

Endevinalles

> Imagina't que pilotes un avió de passatgers en mig d'una tempesta. Un llamp cau damunt del motor de la dreta i el fa miques. Veient que amb un sol motor no es podrà arribar fins al proper aeroport, hom decideix llençar tota la càrrega. Després de buidar mig avió, només queda el passatge: un equip de jugadors de futbol, vint monges, un grup de turistes japonesos i diversos membres d'un equip de bitlles d'Horta que es diu Siuranenc d'Horta.

¿Com es diu el pilot? (1)

> A un senyor que anava sense paraigua i sense barret, el va enxampar un bon xàfec. La roba li va quedar ben xopa, però, malgrat portar el cap descobert, no se li va mullar ni un cabell.

Com és possible? (2)

> "Aquest lloro és capaç de repetir tot el que sent", li va assegurar a una senyora l'amo de ca l'ocellaire. Però una setmana després la senyora que l'havia comprat va tornar a la botiga tot protestant perquè el lloro no deia ni una sola paraula. I això no obstant, el venedor no havia pas mentit.

Com s'explica? (3)

> Ningú no és neta com jo, i ningú no em fa cap petó. Qui sóc? (4)

> Me'l miro, sóc dins i no hi puc entrar. Què és? (5)

> Pam per aquí, pam per allà, pam que li penja... Què és? (6)

> Quan és negra, està neta. Quan és blanca, està bruta. Què és? (7)

(Vegeu les solucions de les endevinalles a la pàgina 19.)

Carmina Lara

Pessebristes!

La VAI espera la vostra col·laboració en la confecció del pessebre que muntarem, a partir de les sis de la tarda, el pròxim 13 de desembre.

Racó dels Lluïsos

El racó del Centre Parroquial d'Horta presentat al Butlletí número **90** era l'aigüera del water d'homes.

El guanyador ha estat:

Anatol Cosoi

Endevineu el nou racó.

Què us sembla si el guanyador de cada edició tria el pròxim "racó"?

Ho posarem a la pràctica en el butlletí 92, si esteu d'acord.

Matins als Lluïsos

Per a nens i nenes de 3 a 12 anys
Tallers de teatre, dansa, batuca, dibuix, maquillatge, etc...

27, 28, 31 de desembre de 2007

2, 3, 4 de gener de 2008

De 9 a 13 h

TIÓ 2007

Per a nens i nenes de 0 a 9 anys.

(Places limitades)

Dia 28/12/2007 a les 18 hores

A la sala del teatre.

Inscripcions a Secretaria

Dimonis i Pastorets

Representacions: 22 i 23/12/2007

A les 18 hores

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els últims quatre mesos:

Juliol de 2007

L'Escala farà pagar per fer servir les dutxes a les platges. L'alcalde insisteix que l'objectiu no es recaptar sinó educar en l'estalvi d'aigua.

La Fundació Joan Brossa negocia amb l'Ajuntament de Barcelona el trasllat al Palau Desvalls, situat al costat del Parc del Laberint d'Horta.

Des del 1964, Catalunya pateix un dèficit en inversió pública que li ha fet perdre pes dins la riquesa estatal i que només ha pogut ser compensat gràcies a la iniciativa privada local en maquinària i equipaments. Madrid, per contra, s'ha convertit en un focus d'atracció de la inversió privada mentre rebia alhora el gruix de les inversions aeroportuàries i ferroviàries del pressupost de l'Estat.

Apareix a Sibèria un mamut congelat fa 10.000 anys.

Gairebé 60.000 pensionistes catalans tenen 403 euros per passar el mes. Això vol dir que es poden gastar 13 euros al dia.

Piqué planta Rajoy després que l'aparell estatal del PP imposi una nova estructura de direcció a Catalunya.

Un jutge ordena el segrest de la revista satírica 'El Jueves'

a causa d'una portada en què es mostra una caricatura dels prínceps d'Astúries.

Les muses del Palau es despullen. La censura de l'època franquista també va arribar al Palau de la Música. Una bona mà de pintura va vestir les muses del Palau. "Es considerava que no anaven prou decents". Ara, durant les obres de restauració, se les despullarà altra vegada de la pintura color xocolata per deixar la pedra original a la vista.

Però la recuperació més espectacular, serà la reconstrucció de la cúpula i la instal·lació d'uns nou peveters al capdamunt de l'edifici que trauran fum de colors, recuperant la idea original de Domènech i Montaner.

La gran apagada. Un incident elèctric deixa 350.000 abonats de Barcelona sense servei.

Mor Ingmar Bergman, un dels grans cineastes del segle XX.

Agost de 2007

El consum elèctric domèstic es dobla en l'última dècada. Els aparells d'aire condicionat són els causants de l'increment de la despesa. Ja es gasta més electricitat a l'estiu que a l'hivern.

Renfe, caos fins a Nadal.

Joan Margarit: "Si no entens un poema, la culpa és del poeta".

Mor Nicolau Casaus. L'exvicepresident del Barça i gran impulsor de les penyes traspassa als 94 anys. Destacat empresari i activista polític-cultural, va ser represaliat per la dictadura i no va poder ser directiu fins al 1978.

La mort de Xirinacs colpeix en plena crisi de la política. Pujol compara l'exsenador amb un profeta i admet que el seu final fustiga les consciències. Unes 3.000 persones assisteixen al funeral, que desborda Santa Maria del Mar.

Un tauró buida de banyistes la platja del Miracle de Tarragona.

Deu anys sense Tete. La figura i l'obra de Tete Montoliu, l'home que va situar Catalunya en el mapa del jazz internacional, encara per descobrir una dècada després de la seva mort. La vídua del pianista explica amb resignació els seus infructuosos esforços perquè el llegat que va deixar un mú-

sic que va ser distingit amb la Creu de Sant Jordi i la Medalla d'Or de la ciutat formi part del patrimoni públic. "Vaig oferir a la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona que disposessin dels seus discos, partitures, fotografies, el piano i una extensa compilació de documentació i hemeroteca, i a hores d'ara encara espero resposta".

Setembre de 2007

La Federació Catalana de Bitlles i Bowling és admesa com a membre oficial de la Fédération Internationale des Quilleurs, on també hi ha una Federació Espanyola. Felicitats, Toni.

Mor el gran Pavarotti. Una figura voluminosa vestida de frac. Un somriure d'orella a orella. Un mocador blanc a la mà. I una veu per enamorar-se'n de seguida. Aquesta és la imatge amb què mig món

identifica Luciano Pavarotti. El tenor italià va morir, després d'una llarga lluita contra el càncer, a la seva casa de Mòdena, la ciutat italiana on va veure la llum el 12 d'octubre de 1935. A 71 anys, ha desaparegut el cantant d'òpera més famós del món.

Sense pasta per un dia. Els organitzadors diuen que la meitat de la població va seguir la vaga de menjar el plat típic italià contra l'alça dels preus.

El principal banc hipotecari dels EUA sucumbeix a la crisi.

La crisi d'un banc britànic fa créixer la incertesa a la borsa.

El desglaç fa navegable la ruta a través del pol Nord.

"Treballem a Barcelona per mantenir els de Madrid. Pro ha vingut la resistència i podem dir: bona nit!"

"D'empleats i dropos no en mantindrem més, que han tancat les caixes tots els botiguers."

Cançoneta popular que es cantava a Barcelona el 1899, a l'època del famós tancament de caixes, i que recull Josep Pla al seu llibre Francesc Cambó.

L'Audiència ordena identificar els que van cremar més fotos del rei.

La UE lloa el model d'immersió lingüística de l'escola catalana

Octubre de 2007

La història es repeteix. Els passatgers d'un tren de Rodalies es van passar gaire-

bé tres hores tancats a dins d'un tren que es va quedar aturat a les set de la tarda a 700 metres de l'estació de Bellvitge a causa d'una avaria elèctrica. Com a conseqüència de l'avaria la línia C-2 va quedar tallada entre Sants i Castelldefels, cosa que va provocar el col·lapse de tota la xarxa ferroviària i retards de fins a dues hores.

A la Fira de Frankfurt, la literatura catalana es dona a conèixer per primer cop col·lectivament al món i la indústria editorial del país en surt reforçada.

Rècord històric del petroli, que supera els 82 dòlars.

Maragall diu que pateix Alzheimer però que no s'aturarà.

Les immobiliàries auguren un encariment vertiginós dels pisos.

El petroli continua la seva imparable escalada i ja costa 90 dòlars el barril.

Estimat lector, sap vostè si el TGV ja arriba a Barcelona?

Tot ja ha estat dit algun cop; però com que ningú escolta, cal dir-ho un altre cop.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Solucions de les endevinalles de la pàgina 17:

- (1) El pilot ets tu.
- (2) El senyor era completament calb.
- (3) El lloro era sord com una tàpia.
- (4) L'escombra.
- (5) El mirall.
- (6) El forrellat.
- (7) La pissarra.

El grup de la VAI al Pedraforca
(foto Nito Canales)

San Juan de la Peña. Excursió.
Sbre 2007 (foto Jordi Sitjà)

Panticosa. Al fons la Peña Telera.
Sbre 2007 (foto Josep Puigbó)

El dinar de Festa Major.
Sbre 2007 (foto Dora Serra)

L'Esbart Folkloric d'Horta (Cos de Dansa) a la Festa Major.
Sbre 2007 (foto Dora Serra)